

○ کتاب سال شیدا

○ گردآورنده، محمدرضا لطفی

○ کتاب خورشید، ۱۳۸۱

کتاب حاضر، پنجمین کتاب سال شیداست که تحت نظر محمدرضا لطفی منتشر می‌شود. جلد اول آن در سال ۱۳۷۱، ابتدا در آمریکا و سپس در ایران منتشر شد و هدف خود را تداوم حیات موسیقی با تکیه بر نوآوری قرار داد، نوآوری که می‌باشد ریشه در شناخت داشته باشد. این مجموعه را می‌توان گامی جهت یاری رساندن و تقویت فرهنگ تحقیق دانست. اثر حاضر امیداست که موفق شده باشد پس از چند سال منبع پژوهشی درخوری در اختیار علاقهمندان قرار دهد. فهرست مقالات مندرج در چهار کتاب سال شیدا در پایان این مجلد آورده شده است.

نیم قرن آوی دوست، نگاهی است به زندگی استاد کسایی به نگارش و تحقیق محمدرضا لطفی که بخش اول این کتاب را به خود اختصاص داده است. مقاله حاضر مشتمل از چند قسمت است: شرایط تاریخی ایران، شرایط فرهنگ قومی و شرایط خانوادگی مرحوم کسایی و عوامل رشد وی، علاقه او به ادبیات، ورزش، عرفان، فرهنگ و سیاست، تأثیر هنری و شخصیتی و بازتاب آن بر دیگران و سرانجام مکتب نی استاد و مختصات فنی و هنری ساز وی.

در بخشی از این مقاله آمده است: «کسایی را می‌توان مکتب نی در ایران دانست که اتفاقاً تمام ملی است. این نکته ناچیزی نیست. اما نمی‌توان در این عرصه هنرمندانی همچون بنان، مجده، شهناز، قوامی، شهیدی و شجریان را که بسیار خوب می‌خوانند و می‌نوازند، بنیانگذار مکتبی دانست، بلکه آنان مانند هر هنرمندی سیاق فردی خود را دارند و پس از خود جای پایی به عنوان موسس مکتب باقی نمی‌گذارند. کسایی مکتبی را بنیان نهاده، چرا که همه از او پیروی می‌کنند آن هم نه در این چند سال اخیر بلکه بیش از نیم قرن. این مشابهت را می‌توان در تأثیر حبیب سعی دید که ایشان نیز سر فصل در مکتب ستورنوایی ایجاد کردند.»

در مقاله دوم تحت عنوان مکتب آواز در اصفهان که پیش از این در کتاب یادنامه تاج به اهتمام منوچهر قدسی چاپ شده، محمدرضا لطفی به شیوه آوازخوانی تاج اصفهانی پرداخته است. شیوه‌ای متأثر از مکتب اصفهان که برای اصول انتخاب شعر، تلفیق شعر و موسیقی، ابداع و تنوع ملودی، ادوات و تنوع تحریر، جمله‌بندی، همسازی (همنوایی با خواننده)، ابداع (خلافیت) اهمیت قابل است.

لطفی معتقد است تاج اصفهانی به مثابه آخرین بازمانده این مکتب همواره کوشید ارزش‌های گفته شده را سینه به سینه به شاگردان منتقل کند و این نکات را در شیوه آوازخوانی اش نیز مراجعات کند. در واقع آچه هنرمندان مکتب اصفهان را از دیگر هنرمندان مکاتب دیگر تمایز می‌کند همانا طریف‌اندیشی و دقیق‌نگری آنان نسبت به مسائل پیرامونشان است. فرهنگی که در بافت سنتی مردم اصفهان سابقه‌ای طولانی دارد.

شناخت سیستم دستگاهی ردیف (قسمت دوم) به تحقیق محمدرضا لطفی مقاله سوم کتاب را تشکیل می‌دهد. وی در کتاب چهارم با اشاره به مختصات موسیقی دستگاهی ردیف و عنوان اینکه درجات کونانگون یک دستگاه ردیف شده که تحت عنوان ردیف میرزا (میرزا عبدالله و میرزا حسینقلی) با روایت استادان مسلم، برومند و شهنازی به دست ما رسیده و دارای محور اصلی و فرعی است، با بررسی محور اصلی در قسمت پیشین حال به شیوه میرزاها پرداخته است. مدارهایی که موسیقی ما را دستگاهی - نه مقامی - کرده است.

در مقاله ضرب در موسیقی دستگاهی ایران لطفی معتقد است برای درک بهتر و درست‌تر ضرب در موسیقی دستگاهی ابتدا باید تکلیف کوچکترین واحد زمانی بین دو صدا یا دو تقسیم را روش کرد که ببنایی ترین وسیله‌ی شناخت ضرب‌های ادواری در موسیقی ایران است. وی سپس در گفت‌وگویی که با دکتر محمد عبدالوهاب فتاح آهنگ ساز معاصر و عضو هیأت علمی دانشگاه قاهره در شهر زوریخ سویس و با همکاری خانم ربه کا جلیلی صورت داده می‌گوید هنگامی که با این آهنگ‌ساز صحبت می‌کردم، دانستم که چقدر شرایط ما در زمینه‌ی موسیقی غربی و ایرانی مشابه یکدیگر است، با این تفاوت که آنها حداقل در زمینه موسیقی غربی راهشان را هموارتر کرده‌اند و سیر تاریخی شان به دلیل انقلاب قطع نشده که خود نکته‌ی سودمندی است.

در این گفت‌وگو زندگی هنری جمال عبدالرحیم استاد عبدالوهاب و نقش وی در تغییر نگرش او، آموزش موسیقی در مصر، نحوه برخورد و نگاه آنان به فرهنگ و موسیقی مصر به هنگام حضور در غرب، علت استفاده مکرر از عواملی چون اصوات غیرموسیقایی، تلفیق موسیقی تغال با آتنال و مقامی عرب و... مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. مقالات دیگر عبارت‌اند از:

- فشارهای روانی نزد موسیقی‌دانان / دکتر سوزان الزن زون / ترجمه الیکا جلیلی که نویسنده سعی دارد نشان دهد چگونه یک نوازنده کلاسیک غربی اعتماد خود را بر روی صحنه از دست می‌دهد.

- پیدایش زبان و موسیقی / ب. ج. لومان / ترجمه امیر شیخزادگان که کوشش می‌شود تا در تأیید نظریه هم‌ریشه بودن زبان و موسیقی شواهدی به دست داده شود.

- موسیقی و نیم‌کرده‌های مغز / جیمز شریو / ترجمه روباه‌رامی